Un bănuț pentru un oraș pierdut

On Ianuarie 26, 2012

Respectă-ți îndatoririle față de potențialul tău de a înfăptui ceea ce poate fi cu adevărat virtuos, reevaluând felul în care îți percepi propria ființă.

Îți amintești de micuțul Nils Holgersson? Nils, năzdravanul, este transformat de un spiriduș într-un prichindel, fiind astfel nevoit să pornească într-o lungă călătorie prin Suedia alături de un stol de gâște sălbatice.

Într-o noapte neînchipuit de frumoasă, bărzoiul Ermenrich și Nils au poposit pe o plajă pustie. Cât timp bărzoiul se odihnea, Nils se plimba pe plaja părăsită. Dintr-o dată se poticni de ceva tare. Se aplecă și văzu pe nisip un bănuț de aramă, ruginit. Dându-și seama că avea de-a face cu un lucru lipsit de orice valoare, nici nu se gândi să-l ridice și să-l pună în buzunar, ci îl zvârli cu piciorul cât colo.

Leadership: Manifestarea valorii tale, pe baza criteriilor de evaluare a realității, este limitată de mărturia unei experiențe de viață care se întâmplă într-un moment care se pierde?

Când vru să plece mai departe, rămase uluit văzând că la o depărtare de câțiva pași se înălța un zid lung, cu crește și turnuri. Se strecură pe sub poartă și intră în orașul necunoscut. Așa ceva nu-i văzuseră niciodată ochii. Numai prăvălii cu lucruri prețioase, oameni deosebit de arătoși, case înalte pline de măreție, frontispicii împodobite cu ornamente care mai de care mai meșteșugite, etc. Oriunde își arunca ochii vedea numai însuflețire. Era raiul pe pământ.

Nils cutreieră bună bucată de timp orașul, nimeni nu-l băgă în seamă, mai ales fiindcă era mic cât un deget. La un moment dat își spuse în sinea lui: " *N-am să fiu niciodată atât de bogat să cumpăr ceva de aici* ". Şi, dintr-o dată, la chemarea acestei dorințe, tot mai mulți negustori se strânseră în jurul lui. Toți îi dădură să înțeleagă că pretindeau ca plată pentru orice produs numai un singur bănuț. Dar Nils nu avea niciun ban. Atunci toți negustorii începură să plângă cu lacrimi.

Înduioșat de starea lor jalnică, și amintindu-și de bănuțul de pe țărmul mării, Nils o luă la goană. Ieși pe poarta din oraș și se îndreptă direct înspre locul unde descoperise bănuțul. Îl găsi imediat. Dar când să plece înapoi spre oraș, nu mai văzu decât marea tălăzuindu-și neîncetat valurile.

Așa cum *"a cunoaște"* este actul ființei inteligente, tot așa *"a-ți părea rău"* este actul ființei care și-a ratat menirea oferită de soartă într-o ecuație a afirmării personale și a valorificării potențialului de explorare a unei noi și unice experiențe de viață.

Leadership: Ai puterea de a accepta să fii un om artificial într-o confruntare cu imaginea unei lumi care se relevă doar în anumite contexte?

Fiecare om are obligația de a-și proteja propriului său cod moral și sufletesc care îi descrie și îi facilitează modul de "funcționare", care îi definește întreaga ființă, importanța ei, personalitatea care o caracterizează. Dar în același timp fiecare om are obligația de pătrundere a realului, care exprimă atitudinea de acceptare a ceea ce este cu adevărat. Orientarea omului asupra unei anumite zone a realului, aceeași care adâncește perspectiva lui asupra modului în care își poate exercita valoarea – este cea care conferă frumusețe și

esență ființei sale.

Când vine vorba de dezvoltare personală sau de leadership accentul este pus întotdeauna pe trăsătura ta de caracter definitorie. Te poți transforma într-un om "artificial", încetinind procesul de evoluție a ființei tale prin lipsa sentimentelor și a moralei - sau te poți transforma într-un om cu înalte calități morale și sufletești, datorită dorinței tale de a înfăptui ceea ce poate fi cu adevărat virtuos.

Realul, în acest caz, este compromisul între datoria ta morală și voință, între ceea ce trebuie făcut și ceea ce îți cere conștiința să faci. Dezvoltarea personală și cunoașterea de sine începe cu sinceritatea conștiinței tale.

O lume care se relevă doar în anumite contexte simbolizează deschiderea ta către nou, către aventură, către a învăța mereu câte ceva despre care nu știai nimic, ca un fel de răspundere în fața unei schimbări la care poți contribui doar printr-o lărgire a conștiinței peste întreaga experiență a lui "Eu sunt".

A fi un om articifial, ca un fel de nepotrivire între tine și neștiutul înconjurător din marele tablou al lumii, înseamnă să renunți la imaginea de sine (totalitatea credințelor și a condiționărilor rememorărilor) care îți pune în prim plan "legenda personală".

Leadership: Ai o anumită responsabilitate față de "nimicul" din tine?

Orașul se numea Vineta. Fusese hărăzit să aibă parte de cele mai multe bucuri, însă din cauza trufiei și a luxului de care se îmbolnăviseră locuitorii lui, a fost blestemat - înecat de un potop și scufundat în mare. O dată în veac, acest oraș se ridica din fundul mării în toată splendoarea lui și rămânea la suprafață o oră. Dacă în acest răstimp se găsea o ființă vie să cumpere ceva, vraja care cuprinsese orașul ar fi fost spulberată, iar locuitorii ar fi putut trăi și muri ca toți oamenii.

Nils își duse mâinile la ochi și începu să plângă amar. Dacă ar fi avut la el un bănuț, cât de mic, ar fi putut să mântuiască vechiul oraș.

Tu te regăsești în ipostaza lui Nils? Simți că valoarea ta a scăzut la zero? Simți că într-un anumit moment al vieții ai fi putut realiza ceva care contează cu adevărat? Ai dat cu piciorul la șansa ta de a fi mai mult decât ești, de a-ți desăvârși împlinirea? Ce anume ți-a lipsit? Ce semnificație ar fi căpătat viața ta dacă ai fi acționat în virtutea unei cauze drepte și a unor sentimente nobile?

Poți fi mai mult decât un simplu om într-un anumit moment al vieții, poți fi un adevărat făuritor de destine. Dacă ai un "bănuț". El reprezintă un pas înainte către propria ta evoluție spirituală și emoțională, constituind într-un anume sens ceea ce în mod curent se numește "fond" - care adăugă esență fiecărei ființe umane.

Acest "bănuț" poate apărea sub forma unui gând sublim, sub forma unei decizii sau a unei soluții pozitive, a unei vorbe bune, a unei scânteieri de inspirație, sau poate fi manifestarea puternică a unor sentimente frumoase, nobile. Îți poți cântări valoarea după felul în care îl utilizezi.

Ai o anumită responsabilitate față de "nimicul" din tine? Accepți să fii un nimeni și un nimic și să nu pretinzi niciodată altceva de la tine?

Leadershipul este rodul unor experiențe limită care îți individualizează parcursul printr-o creștere a nevoii de a te ști împăcat cu statutul de om care nu se sfiește să fie tranșant când e vorba de rateuri.

Un bănuț pentru un oraș pierdut scoate în evidență ceea ce ai putea deveni tu însuți dacă acorzi importanță acelor "nimicuri" care contribuie la maximizarea potențialului tău de a deveni "cineva".

Așa cum un doctor nu trebuie să-și întoarcă privirea de la anomalii, ci trebuie să le caute și să le înțeleagă – tot așa și tu, nu trebuie să-ți pierzi speranța în legătură cu acele situații în care nu ți-ai ridicat potențialul la nivelul celor mai înalte standarde, ci să-ți reevaluezi felul în care îți percepi propria ființă - manifestând disponibilitatea de a te schimba, eliminând toate obstacolele care stau în calea evoluției tale spirituale și a descoperirii de sine.

Respectă-ți îndatoririle față de potențialul tău de a înfăptui ceea ce poate fi cu adevărat virtuos, reevaluând felul în care îți percepi propria ființă.

* Notă: Selma Lagerlof - *Minunata calatorie a lui Nils Holgersson prin Suedia* , Editura Ioan Creanga, 1990.

Source: https://neculaifantanaru.com/dezvoltare-personala-un-banut-pentru-un-oras-pierdut.html